

Είμαι μικρή κοντά σου. Κατω απ το φεγγαρι καθομαστε και με μαλωνεις. Κι εγω πλεκω με φεγγαροκλωστες και δακρια διχτυα να σε σκεπασω. Μου πες οτι κρυωνεις κι ετσι σταματησες να μαλωνεις εμενα, τη μικρη. Ζεσταθηκες κοντα μου και απλωσες το διχτυ σου πανω στα βοτσαλα. Με καλεσες να ξανοιχτουμε στου ερωτα το βαθυ βυθο. Ηθελες να με σεργιανισεις πρωτος. Ηθελα να με σεργιανισεις πρωτος. Αφεθηκα στα ομορφα χερια σου. «Ομως ηταν ομορφο το ταξιδι μας» Ετσι ειπες οταν σκουπησες κεινο το μικρο δακρυακι που υγραине τα ματια μου. Ημουν ευτυχισμενη. Και σ αγαπουσα οσο τ αστερια και τη θαλασσα μου...

ΕΥΓΕΝΙΑ ΡΕΝΤΖΗ

1

Φορτωσα τα στερνα φιλια μας στ ονειρο που παει ισια στο γκρεμο.

2

Παντα θα σ αγαπω
και οταν τα φωτα θα σε μαγνητιζουν
και θα σε παιρνουν μακρια απ τη σπιθα της καρδια μου
και οταν ο θανατος θα με τραβα στα ξαγναντα
της ληθης και του μισεμου.
Παντα θα σ αγαπω.

ΑΓΓΕΛΟΣ ΡΗΓΟΠΟΥΛΟΣ

Α Φ Ι Ε Ρ Ω Μ Α

Πρασινα τα ματια σου ειναι και η θαλασσα ανεραστη και μονη.
Πρασινα τα ματια σου ειναι και η διαμαχη του κορμιου μου ατερμονη.
Πρασινα τα ματια σου ειναι και το μαγγανοπηγαδο του ερωτα μου ατελειωτο.